

BUBREZI - KONFLIKT NAPUŠTENOSTI

Dr. med. Ryke Geerd Hamer

Pre sedam godina, poklonili smo dva muška šteneta iz našeg legla boksera. Jedno od njih, po imenu Rainer, dato je tada devetogodišnjem dečaku iz našeg neposrednog komšiluka u Španiji. Od samog početka, Pablo i Rainer su bili najbolji prijatelji, i naravno, Raineru je bilo dozvoljeno da spava sa Pablom u krevetu, kraj njegovih nogu.

U protekle dve godine, Pablo je putovao u Englesku, uvek na tri nedelje. Rainer je morao da ostaje kod kuće, i svaki put je patio, kako to samo bokser može. Prvi put je razvio alopeciju (gubitak dlake) na levoj strani čela (on je levošap), tačno na mestu kojim je dodirivao Pabla kad su se opraštali. Drugi put je doživeo motornu paralizu zadnje leve noge, jer nije mogao da pođe sa njim.

Ove godine, kad je Pablo otišao u Englesku na šest nedelja, stvar je bila još ozbiljnija, jer je Rainer veoma teško povredio oba oka provlačeći se kroz trnovitu ogradu.

Nedelju dana pošto je Pablo otišao, roditelji su takođe odlučili da uzmu nedelju dana odmora. Rainer, koga smo mi primili na čuvanje, bio je jedva prepoznatljiv. Bio je dezorijentisan, (što ukazuje na sabirne kanaliće bubrega – konstelaciju moždanog stabla), jedva da je mokrio (oligurija), bio je ošamućen i teško je hodao. Na levo oko je bio slep i ono je bilo jako otečeno, dok je na desnom imao „samo” veliki otok. Uz to, imao je oko 5 kg zadržane vode, jer se osećao užasno napušteno. Bio je to jeziv prizor.

Naši prijatelji su bili potpuno očajni. Umirio sam ih i rekao im da moramo da razumemo Rainerovo stanje sa biološke tačke gledišta, i da, štaviše, imam „tajni lek”, naime, Rainerovu majku Mišicu („Mišica” zato, što je kao sasvim malo štene boksera ličila na debelog belog miša).

Čim se Rainer ponovo sreo sa svojom majkom Mišicom, ocem Rolfom i bratom Rokijem – iako se nisu videli najmanje 4 godine – Rainerovo stanje je počelo odmah da se normalizuje. Izbacio je ogromne količine urina. Majka Mišica je s ljubavlju brinula o njemu.

Nedelju dana kasnije, naši prijatelji su došli po svog boksera. Ali, već sledećeg jutra su nas pozvali, očajni: Rainer uopšte nije mogao da piški, odbijao je hranu, nije kakio, bio je potpuno dezorijentisan, i teturao se, udarajući glavom o sve. Oba oka su mu bila natečena i zatvorena. U zvaničnoj medicini, dijagnoza bi bila: akutna bubrežna insuficijencija ili uremija. U takvom stanju se pas obično uspava. Pacijent bi bio priključen na aparat za dijalizu, što bi nesumnjivo pojačalo konflikt postojanja.

Savetovao sam prijateljima da odmah vrate Reinera njegovoj majci. I gle čuda, nakon samo sat vremena sa majkom Mišicom, već je izlučio pola litra urina. Zatim je urinirao još 7 litara, i osim očiju, ili bolje reći uprkos njima, bio je gotovo potpuno normalan.

Rainer je ostao sa majkom dok se Pablo nije vratio, a onda je, za svaki slučaj, majka Mišica ostala sa Rainerom u kući Pablovih roditelja da bi on lakše prebrodio ovaj, za njega vrlo težak period.

U zvaničnoj medicini je nezamislivo da majka – samo svojim prisustvom – može da izleči „otkazivanje bubrega.” Naprotiv, odvođenje pacijenta u bolnicu sa svim tim 'strašnim mašinama' i često bezdušnom atmosferom samo povećava konflikt postojanja i napuštenosti. **Jedno od najvažnijih pravila u Germanskoj Novoj Medicini je da se pacijent oslobodi straha i da mu/joj se pruži osećaj sigurnosti i zaštićenosti, jer se bez konflikta postojanja mogu izbeći komplikacije faze isceljenja.**

Bez obzira na to da li - sa stanovišta naše moderne civilizacije - smatramo ove biološke procese korisnim ili ne, važno je reći da su Biološki Specijalni Programi Prirode, uključujući i „Sindrom Sabirnih Kanalića Bubrega”, izdržali test milionima godina. Ideja da ove biološke programe treba „promeniti” (vidi: „deprogramiranje”) znači potpuno nerazumevanje prirode stvaranja. Upravo suprotno, da bismo sprečili takozvane „bolesti načina života”, moramo ponovo da naučimo da živimo u skladu sa našom urođenom biologijom.

Dr. med. Ryke Geerd Hamer

Na engleski prevedeno sa originalnog nemačkog dokumenta

Prevod: Dr Radmila Jonić

Izvor: www.LearningGNM.com